

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 371

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

9 noiembrie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 371/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 371/02 Cauza C-361/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovacă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 7 — Prestație pentru limită de vârstă — Primă de Crăciun — Clauză de reședință) 2

2015/C 371/03 Cauza C-433/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovacă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 7 — Articolul 21 — Prestație de boală — Alocație pentru îngrijire, alocație pentru asistență și alocație pentru compensarea costurilor excesive — Clauză de reședință] 2

RO

2015/C 371/04	Cauza C-519/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Anotato Dikastirio Kyprou – Cipru) – Alpha Bank Cyprus Ltd/Dau Si Senh și alții [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă sau comercială — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 — Articolul 8 — Refuzul primirii unui act — Lipsa traducerii unuia dintre documentele transmise — Lipsa formularului tip prevăzut în anexa II la regulamentul menționat — Consecințe]	3
2015/C 371/05	Cauza C-589/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 56 CE — Impozitare intermediară a veniturilor din capital și a veniturilor rezultate din cesiunea participațiilor încasate de o fundație națională — Refuzul dreptului la deducerea din baza de impozitare a donațiilor în favoarea unor beneficiari nerezidenți scutiți de impozit în statul membru de impozitare al fundației în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri)	4
2015/C 371/06	Cauza C-597/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 – Total SA/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Încălcare săvârșită de o societate filială deținută în proporție de 100 % de o societate-mamă — Presumpție de influență decisivă exercitată de societatea-mamă asupra filialei — Răspundere a societății-mamă care decurge în mod exclusiv din comportamentul ilicit al filialei sale — Hotărâre privind reducerea cuantumului amenzii aplicate filialei — Efecte asupra situației juridice a societății-mamă)	5
2015/C 371/07	Cauza C-634/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 – Total Marketing Services, succesoare în drepturi a Total Raffinage Marketing/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Durata participării la o înțelegere ilicită — Încetarea participării — Întreruperea participării — Absența contactelor coluzive stabilite într-o anumită perioadă — Continuarea încălcării — Sarcina probei — Distanțare publică — Percepția celorlalți participanți la înțelegere cu privire la intenția de a se distanța — Obligația de motivare — Principiile prezumției de nevinovăție, egalității de tratament, protecției jurisdicționale efective și individualizării pedepselor)	6
2015/C 371/08	Cauzele conexate C-10/14, C-14/14 și C-17/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea dividendelor obținute din portofoliile de acțiuni — Reținere la sursă — Restricție — Sarcină fiscală definitivă — Elemente pentru compararea sarcinilor fiscale ale contribuabililor rezidenți și ale contribuabililor nerezidenți — Comparabilitate — Luare în considerare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit — Convenții pentru evitarea dublei impuneri — Neutralizarea restricției pe cale convențională)	6
2015/C 371/09	Cauza C-33/14 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 – Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Acțiune în anulare — Articolul 263 TFUE — Admisibilitate — Ajutoare ilegale și incompatibile — Obligație de recuperare — Decizie a Comisiei Europene de a nu extinde obligația de recuperare la cumpărătorul beneficiarului ajutorului — Interesul de a exercita acțiunea — Acțiune în despăgubire și în recuperarea ajutoarelor la instanțele naționale — Calitate procesuală activă — Reclamant care nu este vizat individual)	7

2015/C 371/10	Cauza C-67/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundessozialgericht – Germania) – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic și alții [Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Prestații de asistență socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolele 4 și 70 — Prestații speciale în numerar de tip necontributiv — Resortisanți ai unui stat membru aflați în căutarea unui loc de muncă, având reședință pe teritoriul unui alt stat membru — Excludere — Menținerea statutului de lucrător]	8
2015/C 371/11	Cauza C-85/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Serviciul universal și drepturile utilizatorilor — Directiva 2002/22/CE — Articolul 28 — Acces la numere și la servicii — Numere nongeografice — Directiva 2002/19/CE — Articolele 5, 8 și 13 — Competențe ale autorităților naționale de reglementare — Control al prețurilor — Servicii de tranzit al apelurilor — Reglementare națională care impune furnizorilor de servicii de tranzit al apelurilor telefonice să nu practice tarife mai mari pentru apelurile către numere nongeografice decât pentru apelurile către numere geografice — Întreprindere lipsită de o putere semnificativă pe piață — Autoritate națională competentă)	9
2015/C 371/12	Cauza C-215/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Société de Produits Nestlé SA/ Cadbury UK Ltd [Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 3 alineatul (3) — Noțiunea „caracter distinctiv dobândit prin utilizare” — Marcă tridimensională — Napolitană cu patru batoane învelite în ciocolată Kit Kat — Articolul 3 alineatul (1) litera (e) — Semn constituit în același timp din forma impusă chiar de natura produsului și din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic — Proces de fabricație inclus în rezultatul tehnic]	10
2015/C 371/13	Cauza C-257/14: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV [Trimitere preliminară — Transporturi aeriene — Drepturile pasagerilor în caz de întârziere sau de anulare a unui zbor — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Refuz de îmbarcare și anulare a unui zbor — Întârziere prelungită a unui zbor — Compensare și asistență a pasagerilor — Împrejurări excepționale]	11
2015/C 371/14	Cauza C-344/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover (Trimitere preliminară — Nomenclatura tarifară și statistică — Clasificarea mărfurilor — Amestecuri din aminoacizi utilizate în scopul preparării de alimente pentru sugari și pentru copii mici alergici la proteinele din lapte de vacă — Clasificare la pozițiile tarifare 2106 „preparate alimentare” sau 3003 „medicamente”)	12
2015/C 371/15	Cauza C-367/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 – Comisia Europeană/ Republica Italiană [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate întreprinderilor stabilite pe teritoriul orașelor Veneția și Chioggia — Reduceri ale contribuțiilor sociale — Nerecuperarea ajutoarelor în termenul stabilit — Hotărâre a Curții prin care se constată existența unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]	12

2015/C 371/16	Cauza C-416/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Italia) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA/Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de telecomunicații — Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 2002/22/CE — Libera circulație a echipamentelor terminale de telecomunicații mobile terestre — Directiva 1999/5/CE — Taxă pe utilizarea echipamentelor — Autorizație generală sau licență de utilizare — Contract de abonament care ține loc de autorizație generală sau de licență — Tratatament diferențiat al utilizatorilor cu sau fără contract de abonament)	13
2015/C 371/17	Cauza C-427/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 3 august 2015 – NEW WAVE CZ a.s./ALLTOYS spol. s r. o.	15
2015/C 371/18	Cauza C-432/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 7 august 2015 – Odvolací finanční ředitelství/Pavla Baštová	15
2015/C 371/19	Cauza C-481/15: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	16
2015/C 371/20	Cauza C-495/15 P: Recurs introdus la 21 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 15 iulie 2015 în cauza T-314/13, Portugalia/Comisia	17

Tribunalul

2015/C 371/21	Cauza T-421/07 RENV: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Deutsche Post/Comisia („Ajutoare de stat — Distribuirea corespondenței — Măsuri adoptate de autoritățile germane în favoarea Deutsche Post AG — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE — Interesul de a exercita acțiunea — Redeschiderea unei proceduri închise — Efectele unei hotărâri de anulare”)	19
2015/C 371/22	Cauza T-245/11: Hotărârea Tribunalului din 23 septembrie 2015 – ClientEarth și International Chemical Secretariat/ECHA [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA — Documente care emană de la un terț — Termen acordat pentru a se răspunde la o cerere de acces — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Interes public superior — Informații privind mediul — Emisii în mediu”]	20
2015/C 371/23	Cauza T-121/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Drept de proprietate — Adaptarea în timp a efectelor anulării”) . . .	21
2015/C 371/24	Cauza T-161/13: Hotărârea Tribunalului din 22 septembrie 2015 – First Islamic Investment Bank/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proportionalitate”) .	22

2015/C 371/25	Cauza T-428/13: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – IOC-UK/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețare a fondurilor — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Dreptul de proprietate — Egalitate de tratament și nediscriminare”)	23
2015/C 371/26	Cauza T-653/13 P: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Wahlström/Frontex („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2010 — Dialog anual cu evaluatorul — Stabilirea de obiective”)	23
2015/C 371/27	Cauza T-359/14: Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OAPI – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Indicația geografică protejată anterioară Café de Colombia — Articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] . .	24
2015/C 371/28	Cauza T-484/15: Acțiune introdusă la 20 august 2015 – KV/EACEA	25
2015/C 371/29	Cauza T-493/15 P: Recurs introdus la 26 august 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 18 iunie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-5/14, CX/Comisia	26
2015/C 371/30	Cauza T-496/15 P: Recurs introdus la 28 august 2015 de CX împotriva Hotărârii din 18 iunie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-27/13, CX/Comisia	27
2015/C 371/31	Cauza T-506/15: Acțiune introdusă la 29 august 2015 – Republica Elenă/Comisia Europeană	28
2015/C 371/32	Cauza T-508/15: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2015 – Republica Lituania/Comisia Europeană . .	29
2015/C 371/33	Cauza T-514/15: Acțiune introdusă la 1 septembrie 2015 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Comisia	31
2015/C 371/34	Cauza T-515/15: Acțiune introdusă la 1 septembrie 2015 – Almaz-Antey/Consiliul	33
2015/C 371/35	Cauza T-524/15: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – NICO/Consiliul	34
2015/C 371/36	Cauza T-525/15: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul	35
2015/C 371/37	Cauza T-526/15: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – HK Intertrade/Consiliul	36
2015/C 371/38	Cauza T-529/15: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2015 – Intesa Sanpaolo/OAPI (START UP INITIATIVE)	37

2015/C 371/39	Cauza T-534/15: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2015 – LG Electronics/OAPI – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)	38
2015/C 371/40	Cauza T-535/15: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2015 – CBM/OAPI – İD Group (Fashion ID) . .	39
2015/C 371/41	Cauza T-536/15: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2015 – CBM/OAPI – İD Group (Fashion ID) . .	40
2015/C 371/42	Cauza T-537/15: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2015 – Deutsche Post/OAPI – Verbis Alfa (InPost)	41
2015/C 371/43	Cauza T-538/15: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2015 – Regent University/OAPI – Regent's College (REGENT UNIVERSITY)	42
2015/C 371/44	Cauza T-545/15: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2015 – Pi-Design/OAPI – Nestlé (PRESSO) . . .	43
2015/C 371/45	Cauza T-557/15 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2015 de Fernando De Esteban Alonso împotriva Ordonanței din 15 iulie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-35/15, De Esteban Alonso/Comisia	44
2015/C 371/46	Cauza T-563/15: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2015 – Paglieri Sell System/OAPI (APOTEKE) .	45

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 371/47	Cauza F-14/12 RENV: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2015 – Schönberger/Curtea de Conturi (Funcție publică — Funcționari — Trimitere spre rejudecare la Tribunal după anulare — Promovare — Exercițiul de promovare 2011 — Refuzul promovării — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată)	46
2015/C 371/48	Cauza F-73/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 28 septembrie 2015 – Kriscak/Europol (Funcție publică — Personalul Europol — Convenția Europol — Statutul personalului Europol — Anexa 1 la Statutul personalului Europol — Lista posturilor indicate cu litere albine care nu pot fi ocupate decât de o persoană recrutată de la serviciile competente în sensul articolului 2 alineatul (4) din Convenția Europol — Posturi limitate — Decizia Europol — Posturi care nu pot fi ocupate decât de o persoană recrutată de la autoritățile competente în sensul articolului 3 din Decizia Europol — Aplicarea RAA în cazul agenților Europol — Neprelungirea unui contract de agent temporar încheiat pe perioadă determinată — Refuzul de a acorda un contract de agent temporar pe perioadă nedeterminată — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)	46
2015/C 371/49	Cauza F-54/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2015 – Nunes/Curtea de Conturi (Funcție publică — Agent contractual — Contestarea condițiilor de angajare — Reclamație tardivă — Nerespectarea procedurii precontencioase — Inadmisibilitate vădită)	47

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 371/01)

Ultima publicație

JO C 363, 3.11.2015

Publicații anterioare

JO C 354, 26.10.2015

JO C 346, 19.10.2015

JO C 337, 12.10.2015

JO C 328, 5.10.2015

JO C 320, 28.9.2015

JO C 311, 21.9.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovacă**(Cauza C-361/13) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 7 —
Prestație pentru limită de vârstă — Primă de Crăciun — Clauză de reședință)**

(2015/C 371/02)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár, D. Martin și F. Schatz, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovacă**(Cauza C-433/13) ⁽¹⁾****[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 7 —
Articolul 21 — Prestație de boală — Alocație pentru îngrijire, alocație pentru asistență și alocație pentru
compensarea costurilor excesive — Clauză de reședință]**

(2015/C 371/03)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár, D. Martin și F. Schatz, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Anotato Dikastirio Kyprou – Cipru) – Alpha Bank Cyprus Ltd/Dau Si Senh și alții

(Cauza C-519/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă sau comercială — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 — Articolul 8 — Refuzul primirii unui act — Lipsa traducerii unuia dintre documentele transmise — Lipsa formularului tip prevăzut în anexa II la regulamentul menționat — Consecințe]

(2015/C 371/04)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio Kyprou

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Alpha Bank Cyprus Ltd

Pârâți: Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani, Richard Simpson

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că:

- agenția de primire este ținută, în toate împrejurările și fără a dispune în această privință de o marjă de apreciere, să informeze destinatarul unui act despre dreptul său de a refuza primirea acestuia prin utilizarea sistematică în acest scop a formularului tip prevăzut în anexa II la regulamentul menționat și

- împrejurarea că această agenție, atunci când notifică sau comunică un act destinatarului acestuia, nu a atașat formularul tip prevăzut în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007 nu constituie un motiv de nulitate a procedurii, ci o omisiune care trebuie îndreptată în conformitate cu dispozițiile prevăzute de acest regulament.

(¹) JO C 377, 21.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Cauza C-589/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 56 CE — Impozitare intermediară a veniturilor din capital și a veniturilor rezultate din cesiunea participațiilor încasate de o fundație națională — Refuzul dreptului la deducerea din baza de impozitare a donațiilor în favoarea unor beneficiari nerezidenți scutiți de impozit în statul membru de impozitare al fundației în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impunerii)

(2015/C 371/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

cu participarea: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Dispozitivul

Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații fiscale a unui stat membru, cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, în cadrul impozitării intermediare care se aplică veniturilor din capital și veniturilor rezultate din cesiunea participațiilor încasate de o fundație privată rezidentă, aceasta din urmă are dreptul de a deduce din baza sa de impozitare corespunzătoare unui anumit an fiscal numai donațiile efectuate în cadrul aceluiași an fiscal și care au făcut obiectul unei impozitări în sarcina beneficiarilor acestor donații în statul membru de impozitare al fundației, în timp ce o astfel de deducere este exclusă de respectiva legislație fiscală națională dacă beneficiarul are reședința în alt stat membru și este, în statul membru de impozitare al fundației, scutit de impozitul care se aplică în principiu donațiilor în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impunerii.

(¹) JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 – Total SA/Comisia Europeană**(Cauza C-597/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Încălcare săvârșită de o societate filială deținută în proporție de 100 % de o societate-mamă — Prezumție de influență decisivă exercitată de societatea-mamă asupra filialei — Răspundere a societății-mamă care decurge în mod exclusiv din comportamentul ilicit al filialei sale — Hotărâre privind reducerea cuantumului amenzii aplicate filialei — Efecte asupra situației juridice a societății-mamă)

(2015/C 371/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Total SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și E. Lagathu, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier și P. Van Nuffel, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Total/Comisia (T-548/08, EU:T:2013:434) în măsura în care Tribunalul nu a procedat la alinierea cuantumului amenzii impuse Total SA cu cel al amenzii impuse Total Raffinage Marketing SA prin Hotărârea Total Raffinage Marketing/Comisia (T-566/08, EU:T:2013:423).
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Stabilește cuantumul amenzii aplicate Total SA în solidar cu Total Raffinage Marketing SA la articolul 2 din Decizia C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură în temeiul articolului [81 CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.181 – Ceară de lumânări) la 125 459 842 de euro.
- 4) Total SA suportă trei părți din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și din propriile cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs și procedurii în primă instanță.
- 5) Comisia Europeană suportă o parte din propriile cheltuieli de judecată și din cele efectuate de Total SA aferente prezentului recurs și procedurii în primă instanță.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 septembrie 2015 – Total Marketing Services, succesoare în drepturi a Total Raffinage Marketing/Comisia Europeană

(Cauza C-634/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Durata participării la o înțelegere ilicită — Încetarea participării — Întreruperea participării — Absența contactelor coluzive stabilite într-o anumită perioadă — Continuarea încălcării — Sarcina probei — Distanțare publică — Percepția celorlalți participanți la înțelegere cu privire la intenția de a se distanța — Obligația de motivare — Principiile prezumției de nevinovăție, egalității de tratament, protecției jurisdicționale efective și individualizării pedepselor)

(2015/C 371/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Total Marketing Services, succesoare în drepturi a Total Raffinage Marketing (reprezentanți: A. Vandencastele, C. Lemaire și S. Naudin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Van Nuffel și A. Biolan, agenți, asistați de N. Coutrelis, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Total Marketing Services SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)/Staatssecretaris van Financiën

(Cauzele conexe C-10/14, C-14/14 și C-17/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea dividendelor obținute din portofoliile de acțiuni — Reținere la sursă — Restricție — Sarcină fiscală definitivă — Elemente pentru compararea sarcinilor fiscale ale contribuabililor rezidenți și ale contribuabililor nerezidenți — Comparabilitate — Luare în considerare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit — Convenții pentru evitarea dublei impuneri — Neutralizarea restricției pe cale convențională)

(2015/C 371/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Articolele 63 TFUE și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru care impune o reținere la sursă pe dividendele distribuite de o societate rezidentă atât contribuabililor rezidenți, cât și contribuabililor nerezidenți, prevăzând un mecanism de deducere sau de rambursare a acestei rețineri numai pentru contribuabilii rezidenți, în timp ce, pentru contribuabilii nerezidenți, persoane fizice și societăți, această reținere constituie un impozit definitiv, în măsura în care sarcina fiscală definitivă privind aceste dividende suportată în acest stat de contribuabilii nerezidenți este mai oneroasă decât cea suportată de contribuabilii rezidenți, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere în cauzele principale. Pentru a stabili aceste sarcini fiscale, instanța de trimitere trebuie să ia în considerare, în cauzele C-10/14 și C-14/14, impozitarea rezidenților referitoare la ansamblul acțiunilor deținute în societățile olandeze în cursul anului civil, precum și capitalul scutit de impozit în temeiul legislației naționale și, în cauza C-17/14, cheltuielile care sunt direct legate de primirea, ca atare, a dividendelor.

În ipoteza în care este stabilită existența unei restricții privind circulația capitalurilor, aceasta poate fi justificată prin efectele unei convenții bilaterale de evitare a dublei impuneri încheiate de statul membru de reședință și statul membru al sursei dividendelor, cu condiția ca diferența de tratament referitoare la impozitarea dividendelor dintre contribuabilii care au reședința în acest ultim stat și cei care au reședința în alte state membre să dispară. În împrejurări precum cele în discuție în cauzele C-14/14 și C-17/14 și sub rezerva verificărilor pe care trebuie să le efectueze instanța de trimitere, restricția privind libera circulație a capitalurilor, în ipoteza în care aceasta ar fi stabilită, nu poate fi considerată ca fiind justificată.

⁽¹⁾ JO C 129, 28.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 – Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest/Comisia Europeană

(Cauza C-33/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Acțiune în anulare — Articolul 263 TFUE — Admisibilitate — Ajutoare ilegale și incompatibile — Obligație de recuperare — Decizie a Comisiei Europene de a nu extinde obligația de recuperare la cumpărătorul beneficiarului ajutorului — Interesul de a exercita acțiunea — Acțiune în despăgubire și în recuperarea ajutoarelor la instanțele naționale — Calitate procesuală activă — Reclamant care nu este vizat individual)

(2015/C 371/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest (reprezentanți: B. Vatieer și F. Loubières, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și B. Stromsky, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene Mory și alții/Comisia (T-545/12, EU:T:2013:607).
- 2) Respinge ca inadmisibilă acțiunea în anulare introdusă de Mory SA, de Mory Team și de Superga Invest împotriva Deciziei C(2012) 2401 final a Comisiei din 4 aprilie 2012 privind preluarea activelor grupului Sernam în cadrul reorganizării judiciare a acestuia.
- 3) Mory SA, Mory Team, Superga Invest și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundessozialgericht – Germania) – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic și alții

(Cauza C-67/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Prestații de asistență socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolele 4 și 70 — Prestații speciale în numerar de tip necontributiv — Resortisanți ai unui stat membru aflați în căutarea unui loc de muncă, având reședința pe teritoriul unui alt stat membru — Excludere — Menținerea statutului de lucrător]

(2015/C 371/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jobcenter Berlin Neukölln

Pârâți: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Dispozitivul

Articolul 24 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care îi exclude de la beneficiul anumitor „prestații speciale în numerar de tip necontributiv”, în sensul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, care constituie de asemenea o „prestație de asistență socială”, în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38, pe resortisanții altor state membre aflați într-o situație precum cea prevăzută la articolul 14 alineatul (4) litera (b) din directiva menționată, deși aceste prestații le sunt garantate resortisanților acestui stat membru care se află în aceeași situație.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Cauza C-85/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Serviciul universal și drepturile utilizatorilor — Directiva 2002/22/CE — Articolul 28 — Acces la numere și la servicii — Numere nongeografice — Directiva 2002/19/CE — Articolele 5, 8 și 13 — Competențe ale autorităților naționale de reglementare — Control al prețurilor — Servicii de tranzit al apelurilor — Reglementare națională care impune furnizorilor de servicii de tranzit al apelurilor telefonice să nu practice tarife mai mari pentru apelurile către numere nongeografice decât pentru apelurile către numere geografice — Întreprindere lipsită de o putere semnificativă pe piață — Autoritate națională competentă)

(2015/C 371/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KPN BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că permite unei autorități naționale competente să impună o obligație tarifară precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul articolului 28 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, pentru a pune capăt unui obstacol în calea apelurilor către numere nongeografice în Uniunea Europeană, care nu este de natură tehnică, ci rezultă din tarifele practicate, fără să se fi procedat la o analiză a pieței din care să reiasă că întreprinderea respectivă dispune de o putere semnificativă pe piață, dacă o astfel de obligație constituie o măsură necesară și proporțională astfel încât utilizatorii finali să poată accesa servicii, utilizând numere nongeografice în cadrul Uniunii.

Revine instanței naționale sarcina să se asigure că această condiție este îndeplinită și că obligația tarifară este obiectivă, transparentă, proporțională și nediscriminatorie, bazată pe natura problemei identificate și justificată în ceea ce privește obiectivele stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, și că procedurile prevăzute la articolele 6, 7 și 7a din Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, au fost respectate.

- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că un stat membru poate prevedea ca o obligație tarifară în temeiul articolului 28 din Directiva 2002/22, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, precum cea în discuție în litigiul principal să fie impusă de o altă autoritate națională decât autoritatea națională de reglementare însărcinată în general cu aplicarea noului cadru de reglementare al Uniunii aplicabil serviciilor de comunicații electronice, sub rezerva ca această autoritate să răspundă condițiilor de competență, de independență, de imparțialitate și de transparență prevăzute de Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, și ca deciziile pe care aceasta le ia să poată face obiectul unei căi de atac eficiente în fața unui organism independent de părțile implicate, verificarea acestui aspect revenind instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd

(Cauza C-215/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 3 alineatul (3) — Noțiunea „caracter distinctiv dobândit prin utilizare” — Marcă tridimensională — Napolitană cu patru batoane învelite în ciocolată Kit Kat — Articolul 3 alineatul (1) litera (e) — Semn constituit în același timp din forma impusă chiar de natura produsului și din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic — Proces de fabricație inclus în rezultatul tehnic]

(2015/C 371/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société de Produits Nestlé SA

Pârâtă: Cadbury UK Ltd

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că se opune înregistrării ca marcă a unui semn constituit din forma produsului în cazul în care această formă cuprinde trei caracteristici esențiale, dintre care una este impusă chiar de natura produsului, iar celelalte două sunt necesare pentru obținerea unui rezultat tehnic, cu condiția, însă, ca cel puțin unul dintre motivele de refuz al înregistrării enunțate la această dispoziție să se aplice pe deplin formei în discuție.

- 2) *Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Directiva 2008/95, care permite refuzul înregistrării unor semne constituite exclusiv din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic, trebuie interpretat în sensul că se referă la modul în care funcționează produsul în discuție și nu se aplică în ceea ce privește modul în care este fabricat produsul.*
- 3) *Pentru a obține înregistrarea unei mărci care a dobândit caracter distinctiv ca urmare a utilizării date acesteia în sensul articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2008/95, fie ca parte a unei alte mărci înregistrate, fie în combinație cu aceasta, solicitantul înregistrării trebuie să facă dovada că mediile interesate percep produsul sau serviciul desemnat de această unică marcă, cu excluderea oricărei alte mărci care ar putea fi de asemenea prezentă, ca provenind de la o întreprindere determinată.*

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Cauza C-257/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Transporturi aeriene — Drepturile pasagerilor în caz de întârziere sau de anulare a unui zbor — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Refuz de îmbarcare și anulare a unui zbor — Întârziere prelungită a unui zbor — Compensare și asistență a pasagerilor — Împrejurări excepționale]

(2015/C 371/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C. van der Lans

Pârâtă: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că o problemă tehnică precum cea în discuție în litigiul principal, care a survenit înopinat, care nu poate fi imputată unei întrețineri deficitare și nici nu a fost descoperită în timpul unei operațiuni obișnuite de întreținere, nu intră în sfera noțiunii „împrejurări excepționale” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Cauza C-344/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Nomenclatura tarifară și statistică — Clasificarea mărfurilor — Amestecuri din aminoacizi utilizate în scopul preparării de alimente pentru sugari și pentru copii mici alergici la proteinele din lapte de vacă — Clasificare la pozițiile tarifare 2106 „preparate alimentare” sau 3003 „medicamente”)

(2015/C 371/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kyowa Hakko Europe GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hannover

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că amestecuri de aminoacizi precum cele în discuție în litigiul principal, care sunt utilizate în scopul preparării de alimente pentru sugari și pentru copii mici alergici la proteinele din laptele de vacă, trebuie să fie clasificate la poziția 2106 din această nomenclatură, ca „preparate alimentare”, întrucât, datorită caracteristicilor și proprietăților lor obiective, aceste produse nu prezintă însușiri terapeutice sau profilactice clar definite al căror efect se axează pe funcții precise ale organismului uman și, prin urmare, nu pot face obiectul unei utilizări în prevenirea sau în tratamentul unei boli sau al unei afecțiuni și nici nu sunt destinate în mod natural unei utilizări medicale, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-367/14) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate întreprinderilor stabilite pe teritoriul orașelor Veneția și Chioggia — Reduceri ale contribuțiilor sociale — Nerecuperarea ajutoarelor în termenul stabilit — Hotărâre a Curții prin care se constată existența unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]

(2015/C 371/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, D. Grespan și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la data la care a expirat termenul stabilit în scrisoarea de punere în întârziere emisă la 21 noiembrie 2012 de Comisia Europeană, a tuturor măsurilor pe care le impune executarea Hotărârii Comisia/Italia (C-302/09, EU:C:2011:634), Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, din ziua pronunțării prezentei hotărâri și până la executarea Hotărârii Comisia/Italia (C-302/09, EU:C:2011:634), a unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 12 milioane de euro pe semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma acestei Hotărâri Comisia/Italia.
- 3) Obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare de 30 de milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 395, 10.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Italia) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA/ Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Cauza C-416/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de telecomunicații — Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 2002/22/CE — Libera circulație a echipamentelor terminale de telecomunicații mobile terestre — Directiva 1999/5/CE — Taxă pe utilizarea echipamentelor — Autorizație generală sau licență de utilizare — Contract de abonament care ține loc de autorizație generală sau de licență — Tratament diferențiat al utilizatorilor cu sau fără contract de abonament)

(2015/C 371/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

Pârâte: Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Dispozitivul1) *Directivele:*

- 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora, în special articolul 8 din aceasta;
- 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul);
- 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009;
- 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) și
- 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009,

trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale privind aplicarea unei taxe, precum taxa de concesiune guvernamentală, în temeiul căreia utilizarea echipamentelor terminale pentru serviciul de radiocomunicații mobile terestre în cadrul unui contract de abonament este supusă unei autorizații generale sau unei licențe, precum și plății unei asemenea taxe, din moment ce contractul de abonament, prin el însuși, ține loc de licență sau de autorizație generală și, prin urmare, nu este necesară nicio intervenție a administrației în această privință.

- 2) Articolul 20 din Directiva 2002/22, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, și articolul 8 din Directiva 1999/5 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un contract de abonament la un serviciu de telefonie mobilă, care trebuie de altfel să precizeze tipul de echipament terminal în cauză și omologarea aferentă acestuia, să fie asimilat, în scopul aplicării unei taxe precum taxa de concesiune guvernamentală, unei autorizații generale sau unei licențe de stație radioelectrică.
- 3) Într-o situație precum cea din cauzele principale, dreptul Uniunii, astfel cum rezultă din Directiva 1999/5, din Directiva 2002/19, din Directiva 2002/20, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, din Directiva 2002/21 și din Directiva 2002/22, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, precum și din articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui tratament diferențiat al utilizatorilor de echipamente terminale pentru serviciul de radiocomunicații mobile terestre, după cum aceștia încheie un contract de abonament la servicii de telefonie mobilă sau cumpără aceste servicii sub forma unor cartele preplătite, eventual reîncărcabile, în temeiul căruia numai primii sunt supuși unei reglementări naționale precum cea care instituie taxa de concesiune guvernamentală.

(¹) JO C 431, 1.2.2014.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
3 august 2015 – NEW WAVE CZ a.s./ALLTOYS spol. s r. o.**

(Cauza C-427/15)

(2015/C 371/17)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NEW WAVE CZ a.s.

Pârâtă: ALLTOYS spol. s r. o.

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că ne situăm în cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și în cazul în care, după încheierea definitivă a procedurii în care s-a constatat că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat, reclamantul solicită, într-o procedură separată, informații referitoare la originea și la rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor prin care se încalcă dreptul de proprietate intelectuală respectiv (de exemplu, pentru a avea posibilitatea să cuantifice prejudiciul în mod precis și ulterior să solicite repararea acestuia)?

⁽¹⁾ JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 7 august 2015 –
Odvolací finanční ředitelství/Pavčina Baštová**

(Cauza C-432/15)

(2015/C 371/18)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Odvolací finanční ředitelství

Pârâtă: Pavčina Baštová

Întrebările preliminare

- 1a) Punerea la dispoziția organizatorului unei curse a unui cal de către proprietarul său (care este persoană impozabilă) în scopul participării calului la o cursă constituie prestare de servicii efectuată cu titlu oneros în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și, în consecință, o operațiune supusă TVA-ului?

- 1b) În cazul unui răspuns afirmativ, premiul în bani obținut în urma cursei (pe care, totuși, nu îl câștigă toți caii care participă la cursă) sau achiziția serviciului constând în posibilitatea participării calului la cursă, pe care organizatorul cursei îl prestează proprietarului calului, ori o altă contraprestație, trebuie considerate ca fiind o contraprestație?
- 1c) În cazul unui răspuns negativ, această împrejurare în sine reprezintă un motiv pentru reducerea deducerii TVA-ului achitat în amonte pentru prestările impozabile achiziționate și utilizate la pregătirea cailor de curse ai crescătorului/ antrenorului sau participarea la cursă a unui cal trebuie să fie considerată drept o componentă a activității economice a unei persoane care se ocupă cu creșterea și antrenarea propriilor cai de curse și a cailor altor proprietari, iar cheltuielile generate de creșterea și de participarea la curse a propriilor săi cai trebuie să fie incluse în cheltuielile generale asociate activității economice a persoanei respective? În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare parțială, premiul în bani obținut în urma unei curse trebuie să fie inclus în baza de impozitare și să se achite TVA în aval sau premiul respectiv reprezintă un venit care nu afectează deloc baza de impozitare în scopuri de TVA?
- 2a) Dacă, în scopuri de TVA, este necesar să se considere că mai multe prestări de servicii parțiale alcătuiesc o operațiune unică, care sunt criteriile folosite pentru a stabili raportul de reciprocitate dintre aceste servicii, cu alte cuvinte pentru a stabili dacă ele se află într-un raport de egalitate sau într-un raport în care un serviciu este principal, iar celelalte accesorii? Există vreo ierarhie între aceste criterii în ceea ce privește importanța și ponderea lor?
- 2b) Articolul 98 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu anexa III la această directivă trebuie să fie interpretat în sensul că se opune includerii unei prestări de servicii în categoria prestărilor cărora li se aplică o cotă redusă de TVA dacă prestarea respectivă este compusă din două prestări parțiale care, în scopuri de TVA, trebuie să fie considerate o prestare unică, iar respectivele prestări se află într-un raport de egalitate și niciuna dintre ele nu poate fi inclusă într-una dintre categoriile stabilite în anexa III la Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată?
- 2c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2b, combinația dintre serviciul parțial constând în dreptul de utilizare a instalațiilor sportive și serviciul parțial de antrenor de cai de curse, în circumstanțe precum cele din prezenta cauză, se opune includerii serviciului respectiv în ansamblul său în categoria serviciilor cărora li se aplică o cotă redusă de TVA, menționată la punctul 14 din anexa III la Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată?
- 2d) Dacă aplicarea unei cote reduse de TVA nu este exclusă pe baza răspunsului la întrebarea 2c, includerea în categoria căreia i se aplică respectiva cotă este influențată de faptul că persoana impozabilă prestează, pe lângă serviciile de utilizare a instalațiilor sportive și de antrenor, și servicii constând în stabulație, hrănire și alte îngrijiri pentru cai? Toate aceste servicii parțiale trebuie, în scopuri de TVA, să fie considerate un întreg supus aceluiași tratament fiscal?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-481/15)

(2015/C 371/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls, F. Wilman, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008 ⁽¹⁾, precum și al punctelor 4.1, 4.2, 7.5 și 14 din anexa II la același regulament, prin neasigurarea un control regulat al anumitor standarde de bază comune în domeniul securității aeronautice, în măsura și cu frecvența necesare, precum și prin neasigurarea unui număr suficient de auditori pentru implementarea măsurilor de control al calității,
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă în susținerea acțiunii:

Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008, precum și punctele 4.1, 4.2, 7.5 și 14 din anexa II la același regulament obligă statele membre să asigure un control regulat al anumitor standarde de bază comune în domeniul securității aeronautice, în măsura și cu frecvența necesare, precum și să recurgă la un număr suficient de auditori pentru implementarea măsurilor de control al calității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 (JO L 97, p. 72), în versiunea modificată prin Regulamentul nr. 18/2010 al Comisiei din 8 ianuarie 2010 (JO L 7, p. 3).

**Recurs introdus la 21 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 15 iulie 2015 în cauza T-314/13, Portugalia/Comisia**

(Cauza C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și P. Guerra e Andrade, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Republica Portugheză

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iulie 2015 în cauza T-314/13;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea statului portughez la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei căi de atac ordinare.

Motivele și principalele argumente

Motivele: Cu titlu principal, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Comisia trebuie să adopte decizia de corecție financiară, în cadrul Fondului de coeziune, în termenul stabilit de actul normativ de bază începând de la data audierii statului membru.

Cu titlu subsidiar, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că termenul acordat Comisiei pentru adoptarea deciziei de corecție financiară este un termen imperativ, a cărui nerespectare constituie o încălcare gravă ce invalidează decizia adoptată în afara termenului.

Principalele argumente: Cu titlu principal, Comisia susține că, în acest caz, nu se aplică articolul 100 din Regulamentul nr. 1083/2006 ⁽¹⁾, ci articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul nr. 1164/94 ⁽²⁾. Potrivit Comisiei, interpretarea dată de Tribunal articolului 108 din Regulamentul nr. 1083/2006 este eronată. Articolul 108 se aplică numai proiectelor cofinanțate care au fost aprobate în conformitate cu noile reguli (perioada 2007-2013). În acest caz, în temeiul articolului 105 din Regulamentul nr. 1083/2006, regula aplicabilă era articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul nr. 1164/94. În opinia Comisiei, Regulamentul nr. 1164/94 nu prevede niciun termen în care Comisia trebuie să adopte decizia de corecție financiară.

Cu titlu subsidiar, Comisia susține că legiuitorul Uniunii nu a stabilit niciun termen imperativ în care Comisia trebuie să adopte deciziile de corecție financiară. Scopul esențial al deciziei de corecție financiară se raportează la protecția intereselor financiare ale Uniunii. Pe de altă parte, legea nu prevede nicio sancțiune și nicio consecință în legătură cu nerespectarea termenului. Termenul de adoptare a deciziei de corecție financiară este un termen orientativ.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64, rectificare în JO 2008, L 301, p. 40).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de înființare a Fondului de coeziune (JO L 130, p. 1).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-421/07 RENV) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Distribuirea corespondenței — Măsuri adoptate de autoritățile germane în favoarea Deutsche Post AG — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE — Interesul de a exercita acțiunea — Redeschiderea unei proceduri închise — Efectele unei hotărâri de anulare”)

(2015/C 371/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund și T. Lübbig, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk, T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgia) și UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Germania) (reprezentant: T. Ottervanger, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 12 septembrie 2007 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) [CE] în ceea ce privește ajutorul de stat acordat de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG [ajutorul de stat C 36/07 (ex NN 25/07)]

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei din 12 septembrie 2007 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE în ceea ce privește ajutorul de stat acordat de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG [ajutorul de stat C 36/07 (ex NN 25/07)] în măsura în care prin aceasta s-a deschis procedura oficială de investigare în privința măsurilor publice vizate, cu excepția garanțiilor de stat acordate în favoarea Deutsche Bundespost Postdienst și a Deutsche Post.
- 2) Comisia Europeană suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Deutsche Post în legătură cu acțiunea în anulare, inclusiv cele efectuate în procedura de recurs în fața Curții.
- 3) UPS Europe NV/SA și UPS Deutschland Inc. & Co. OHG suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 26.1.2008.

**Hotărârea Tribunalului din 23 septembrie 2015 – ClientEarth și International Chemical Secretariat/
ECHA**

(Cauza T-245/11) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA — Documente care emană de la un terț — Termen acordat pentru a se răspunde la o cerere de acces — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Interes public superior — Informații privind mediul — Emisii în mediu”]

(2015/C 371/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) și The International Chemical Secretariat (Göteborg, Suedia) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezențanți: M. Heikkilä, A. Iberși T. Zbihlej, agenți, asistați de D. Abrahams, barrister)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezențanți: inițial E. Manhaeve, P. Oliver și C. ten Dam, ulterior E. Manhaeve, P. Oliver și F. Clotuche-Duvieusart și în final E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart și J. Tomkim, agenți) și European Chemical Industry Council (Cefic) (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: M. Bronckers și Y. van Gerven, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei ECHA din 4 martie 2011 prin care s-a refuzat accesul la informații furnizate în cadrul procedurii de înregistrare a anumite substanțe chimice

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 4 martie 2011 în ceea ce privește refuzul de a divulga informațiile solicitate la punctul 1 din cererea de informații, în măsura în care privește numele și datele de contact ale celor 6 611 societăți accesibile pe internet, la 23 aprilie 2014.
- 2) Anulează decizia ECHA din 4 martie 2011 în ceea ce privește refuzul de a divulga informațiile solicitate la punctul 1 din cererea de informații, în măsura în care privește informații nedivulgate încă la 23 aprilie 2014.
- 3) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 4) Fiecare parte, inclusiv Comisia Europeană și European Chemical Industry Council (CEFIC), suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 2.7.2011.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul**(Cauza T-121/13) ⁽¹⁾****(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Drept de proprietate — Adaptarea în timp a efectelor anulării”)****(2015/C 371/23)****Limba de procedură: franceza****Părțile****Reclamantă:** Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)**Pârât:** Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. Bishop și J. P. Hix, agenți)**Obiectul**

Cerere de anulare a Deciziei 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 71) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 55), dacă aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului în măsura în care prin aceasta s-a inclus denumirea Oil Pension Fund Investment Company pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC.
- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului în măsura în care prin acesta s-a inclus denumirea Oil Pension Fund Investment Company pe lista care figurează în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.
- 3) Menține efectele Deciziei 2012/829 și ale Regulamentului de punere în aplicare nr. 1264/2012 în ceea ce privește Oil Pension Fund Investment Company până la data expirării termenului de recurs prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau, în cazul în care în acest termen se formulează recurs, până la respingerea recursului.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oil Pension Fund Investment Company.

⁽¹⁾ JO C 129, 4.5.2013.

Hotărârea Tribunalului din 22 septembrie 2015 – First Islamic Investment Bank/Consiliul**(Cauza T-161/13) ⁽¹⁾****(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proportionalitate”)**

(2015/C 371/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malaezia) (reprezentanți: B. Mettetal și C. Wucher-North, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: Á. de Elera-San Miguel Hurtado și M. Bishop, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare în parte a Deciziei 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 71) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 55) și, pe de altă parte, o cerere de anulare a deciziei Consiliului de a menține măsurile restrictive care o vizează pe reclamantă.

Dispozitivul

1) Anulează în măsura în care privesc First Islamic Investment Bank Ltd:

— punctul I din anexa la Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;

— punctul I din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) First Islamic Investment Bank suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene. Consiliul suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de First Islamic Investment Bank.

⁽¹⁾ JO C 141, 18.5.2013.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – IOC-UK/Consiliul(Cauza T-428/13) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețare a fondurilor — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Dreptul de proprietate — Egalitate de tratament și nediscriminare”)

(2015/C 371/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Grayston, solicitor, P. Gjörtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: V. Piessevaux și M. Bishop, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Regatul Unit la Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Behzadi-Spencer și V. Kaye, ulterior V. Kaye, agenți, asistați de M. Gray, barrister)

Obiectul

Cererea de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 10) și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 313, 26.10.2013.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Wahlström/Frontex(Cauza T-653/13 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2010 — Dialog anual cu evaluatorul — Stabilirea de obiective”)

(2015/C 371/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Kari Wahlström (Espoo, Finlanda) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex) (reprezentanți: S. Vuorensola și H. Caniard, agenți, asistați de A. Duron și D. Waelbroeck, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 9 octombrie 2013, Wahlström/ Frontex, (F-116/12, RecFP, EU:F:2013:143), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 9 octombrie 2013, Wahlström/Frontex (F-116/12, RecFP, EU:F:2013:143), în partea în care Tribunalul Funcției Publice a respins al doilea și al treilea aspect ale celui de al doilea motiv de anulare invocat în primă instanță, precum și cererea de despăgubire.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Anulează raportul de evaluare a domnului Kari Wahlström pentru anul 2010.
- 4) Obligă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex) la plata unei despăgubiri de 2 000 de euro domnului Wahlström.
- 5) Obligă Frontex la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și celei desfășurate în fața Tribunalului Funcției Publice.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ OAPI – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)

(Cauza T-359/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă
COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Indicația geografică protejată anterioară Café de Colombia —
Articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul
(4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 371/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Columbia) (reprezentanți: A. Pomares Caballero și M. Pomares Caballero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Accelerate s.a.l. (Beirut, Liban)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 27 martie 2014 (cauza R 1200/2013-5) privind o procedură de declarare a nulității dintre Federación Nacional de Cafeteros de Colombia și Accelerate s.a.l.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 27 martie 2014 (cauza R 1200/2013-5) în măsura în care a respins cererea de declarare a nulității.*
- 2) *OAPI suportă pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Federación Nacional de Cafeteros de Colombia.*

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Acțiune introdusă la 20 august 2015 – KV/EACEA**(Cauza T-484/15)**

(2015/C 371/28)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: KV (Atena, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei EACEA/MH/OG/OKRAPF15D013150 a șefului de unitate al Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură privind finanțarea Acordului nr. 519177-LLP-1-2011-1-GR-KA3-KA3NW în privința proiectului „Facilitating and fostering digital competence through volunteers’ project”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

- Decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere întrucât face distincție între serviciul „obișnuit” și cel „adițional” furnizat de asociații/acționarii reclamantei în timpul proiectului în discuție, în măsura în care EACEA nu a respectat în mod vădit natura serviciilor furnizate de asociați, voința clară a adunării generale a reclamantei de a furniza și de a reglementa aceste servicii, întrucât a considerat că ei constituie o categorie distinctă care nu intra sub incidența prevederilor statutelor, și faptul că serviciile furnizate de asociați în cadrul proiectului în discuție îndeplineau toate condițiile acestei decizii a adunării generale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o a doua eroare vădită de apreciere

- Decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește motivarea deciziei privind raportul de subordonare dintre asociați/acționari și reclamantă, a cărei existență a fost stabilită clar în elementele de probă furnizate EACEA.

Recurs introdus la 26 august 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 18 iunie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-5/14, CX/Comisia

(Cauza T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Ehrbar, agenți)

Cealaltă parte din procedură: CX (Enghien, Belgia)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii TFP din 18 iunie 2015 în cauza F-5/14, CX/Comisia;
- trimiterea cauzei spre judecare TFP, în vederea pronunțării cu privire la celelalte motive ale acțiunii;
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv referitor la avizele medicale prezentate în cadrul unei proceduri disciplinare și întemeiat pe erori de drept datorate unei încălcări (i) a normelor privind sarcina probei, (ii) a anexei IX la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), (iii) a articolului 59 din statut și (iv) a competențelor Tribunalului Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”).
2. Al doilea motiv, referitor la noțiunea de serie de indicii concordante, întemeiat pe nerespectarea conținutului obligațiilor în materie de administrare a probei și a viciilor de motivare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea principiului solitudinii, întrucât TFP a decis că, în funcție de elementele de probă pe care le-a avut la dispoziție cu ocazia adoptării deciziei în litigiu, Comisia a contravenit obligației sale de solitudine deoarece nu a convocat pentru a treia oară recurenta în prima instanță pentru motivul că, mai întâi, faptele care făceau obiectul urmăririi erau relativ vechi, în al doilea rând, funcționarul era în concediu medical, în al treilea rând, avocatul său a refuzat pentru a doua oară convocarea.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de motivare referitoare la consecințele încălcării dreptului de a fi ascultat și pe o inexactitate materială a faptelor, în măsura în care TFP s-ar fi întemeiat pe fapte inexacte material atunci când a concluzionat că ascultarea recurentei în primă instanță ar fi putut să producă un impact asupra deciziei atacate.

**Recurs introdus la 28 august 2015 de CX împotriva Hotărârii din 18 iunie 2015 a Tribunalului
Funcției Publice în cauza F-27/13, CX/Comisia**

(Cauza T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: CX (Enghien, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;
- în consecință, anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 18 iunie 2015, comunicată în ziua pronunțării, în cauza F-27/13 și
- soluționarea cauzei pe fond și admiterea cererilor inițiale ale reclamantului și, în consecință, a concluziilor prezentate în fața instanței de fond, cu excluderea oricărei noi concluzii;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcări ale dreptului la apărare și pe neluarea în considerare a acestora de către Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”), pe lipsa materialității faptelor reproșate, pe refuzul atât al Comisiei, cât și al TFP de a efectua verificările indispensabile pentru stabilirea adevărului și pe erori vădite de apreciere.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolelor 4 și 6 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și a articolului 9 din anexa IX la statut, în măsura în care TFP ar recunoaște că autoritatea imputernicită să facă numiri competente nu are competența de a sancționa funcționarul în cauză stabilindu-i direct o „încadrare” într-un anumit grad, ci are exclusiv competența de a-l retrograda, dar nu ar deduce totuși din aceasta consecințele în mod adecvat.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității și pe erori vădite de apreciere.
-

Acțiune introdusă la 29 august 2015 – Republica Elenă/Comisia Europeană**(Cauza T-506/15)**

(2015/C 371/31)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 22 iunie 2015 „de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2015) 4076] ⁽¹⁾” în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană anumite cheltuieli efectuate cu ajutoarele directe decuplate pentru anii de cerere 2009, 2010 și 2011 și în cadrul condiționalității pentru anul de cerere 2011 și în măsura în care a omis să prevadă rambursarea către Republica Elenă a sumei de 10 460 620,42 euro, în temeiul Hotărârii Tribunalului din 6 noiembrie 2014, cauza T-632/11, Republica Elenă/Comisia Europeană, în conformitate cu cele expuse în cerere cu privire la istoricul litigiului și la motivele de anulare; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

Mai precis, în ceea ce privește corecția financiară aplicată în cadrul regimului ajutoarelor directe decuplate, Republica Elenă invocă patru motive de anulare.

1. Primul motiv de anulare, invocat în cadrul corecției forfetare de 25 % impuse din cauza unor carențe în definirea și în controlul pășunilor permanente pentru anii 2009, 2010 și 2011, se întemeiază pe interpretarea și pe aplicarea eronate ale articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004 ⁽²⁾ [și apoi ale articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1290/2009 ⁽³⁾].
2. Al doilea motiv de anulare este de asemenea invocat în cadrul corecției forfetare de 25 % aplicate din cauza unor carențe în definirea și controlul pășunilor permanente pentru anii 2009, 2010 și 2011 și se întemeiază pe interpretarea și pe aplicarea eronate ale liniilor directoare în ceea ce privește condițiile de aplicare a unei corecții de 25 %, pe un viciu de motivare, pe nerespectarea limitelor puterii discreționare a Comisiei și pe încălcarea, în același timp, a principiului proporționalității.
3. Al treilea motiv de anulare este invocat în cadrul corecției forfetare de 5 % aplicate din cauza unor carențe referitoare la sistemul de identificare a parcelelor agricole (SIPA) cu ocazia primului an de aplicare (2009) și se întemeiază pe interpretarea și pe aplicarea eronate ale liniilor directoare, pe nerespectarea limitelor puterii discreționare a Comisiei și pe încălcarea, în același timp, a principiului proporționalității.

4. Al patrulea motiv de anulare este invocat în cadrul corecțiilor forfetare aplicate pentru carențe în controlul la fața locului și, mai precis, al corecției de 2 % aplicate din cauza unei analize ineficiente a riscurilor pentru anul de cerere 2010, și se întemeiază pe interpretarea și pe aplicarea eronate ale articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1122/2009 ⁽⁴⁾ și ale articolului 27 din Regulamentul nr. 796/2004, precum și pe încălcarea principiului încrederii legitime.

În plus, în ceea ce privește celelalte capitole contestate ale deciziei de punere în aplicare atacate, Republica Elenă invocă cele două motive de anulare care urmează.

5. Al cincilea motiv de anulare privește corecția financiară forfetară de 2 % aplicată în cadrul regimului de condiționalitate pentru anul de cerere 2011 și se întemeiază pe interpretarea și pe aplicarea eronate ale articolului 11 din Regulamentul nr. 885/2006 ⁽⁵⁾ și ale articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽⁶⁾, pe o motivare insuficientă și pe o eroare de fapt legată de corecția forfetară de 2 % pentru anul de cerere 2011.
6. Al șaselea motiv de anulare privește suma care trebuie să fie restituită Republicii Elene în executarea Hotărârii Tribunalului din 6 noiembrie 2014, în cauza T-632/11, și se întemeiază pe încălcarea articolelor 266 TFUE și 280 TFUE privind obligația Comisiei de a lua măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții și pe un viciu de motivare pentru nerambursarea către Republica Elenă a sumei de 10 460 620,42 euro în urma hotărârii Tribunalului menționate mai sus.

⁽¹⁾ JO L 182, p. 39.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționalității, a modularii și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (JO L 316, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, p. 65).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2015 – Republica Lituania/Comisia Europeană

(Cauza T-508/15)

(2015/C 371/32)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūno, R. Krasuckaitės, M. Palionio și A. Petrauskaitės, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1119 a Comisiei din 22 iunie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care este adresată Republicii Lituania și se referă la schema de retragere anticipată de la producția de bunuri agricole de bază (postul bugetar: 6711);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv, susținând încălcarea dreptului Uniunii:

Prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a încălcat articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013⁽¹⁾ coroborat cu principiul proporționalității, deoarece:

- 1) Fără a ține cont de natura încălcării și de prejudiciul financiar cauzat Uniunii, Comisia a aplicat o corecție forfetară, deși informațiile prezentate ca urmare a verificării *a posteriori* a tuturor cererilor, efectuată de Lituania în mod adecvat și rezonabil, au făcut posibilă stabilirea cu exactitate a prejudiciului financiar efectiv cauzat Uniunii. Guvernul lituanian susține că verificările *ex post* efectuate de autoritățile lituaniene sunt o modalitate adecvată de a stabili prejudiciul efectiv cauzat bugetului întrucât:
 - criteriile selectate pentru verificări sunt compatibile cu noțiunea de producție de bunuri agricole;
 - Comisia a legat în mod eronat noțiunea de producție de bunuri agricole de cea de ferme de semi-subsistență;
 - Comisia nu a luat în considerare obiectivele Republicii Lituania și măsurile care erau în mod clar stabilite în documentele programului de dezvoltare rurală.
- 2) În orice caz, Comisia a aplicat în mod eronat o corecție financiară excesivă de 5 %, întrucât aplicarea respectivei corecții este prevăzută numai atunci când riscul de pierdere pentru bugetul Uniunii este semnificativ, în timp ce verificările efectuate și informațiile prezentate de Republica Lituania au demonstrat că ar fi putut să apară doar un risc financiar scăzut pentru bugetul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, p. 549).

**Acțiune introdusă la 1 septembrie 2015 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń
Rozrywkowych/Comisia**

(Cauza T-514/15)

(2015/C 371/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Varșovia, Polonia) (reprezentant: P. Hoffman, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 12 iunie 2015, GESTDEM 2015/1291, prin care se refuză reclamantei accesul la avizul detaliat emis de Comisia Europeană în cadrul procedurii de notificare 2014/537/PL,
- anularea deciziei Comisiei din 17 iulie 2015, GESTDEM 2015/1291, prin care se refuză reclamantei accesul la avizul detaliat emis de Republica Malta în cadrul procedurii de notificare 2014/537/PL,
- obligarea Comisiei să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ prin refuzul accesului la avizul detaliat al Comisiei:
 - Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr 1049/2001 nu poate fi interpretat în mod rezonabil în sensul că un document aflat în posesia Comisiei nu poate fi divulgat în cazul în care poate aduce atingere obiectivelor oricărei inspecții, anchete sau audit, chiar dacă documentul nu a fost elaborat în cadrul sau în scopul unei asemenea inspecții, anchete sau audit.
 - Nicio prezumție generală potrivit căreia divulgarea unui document ar aduce atingere protecției obiectivelor unei proceduri de încălcare nu poate fi aplicată în privința unui document prezentat în cadrul unei proceduri de notificare, dat fiind că nicio prezumție generală de acest tip nu există cu privire la respectiva procedură.
 - Argumentul Comisiei potrivit căruia avizul său privește o măsură prin care se urmărește să se pună capăt unei încălcări a dreptului Uniunii și potrivit căruia acesta include referiri la scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei prin care se inițiază procedura de încălcare și o evaluare a măsurii notificate în lumina respectivei proceduri nu demonstrează existența unei prezumții generale că avizul detaliat nu trebuie divulgat.
 - Poziția Comisiei este contradictorie în măsura în care aceasta își întemeiază decizia pe o prezumție generală, dar invocă în același timp particularitățile acestui „caz specific”.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr 1049/2001 și a articolului 296 TFUE prin refuzul accesului la avizul detaliat al Comisiei:

— În orice caz, Comisia ar fi trebuit să divulge în parte avizul său detaliat, adică după îndepărtarea oricăror referiri la scrisoarea de punere în întârziere privind procedura de încălcare.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr 1049/2001, prin refuzul accesului la avizul detaliat al Comisiei, deși exista un interes public superior care justifică divulgarea:

— Având în vedere că avizul detaliat privea o măsură care a fost deja examinată în parlament și că acesta a condus la o modificare a măsurii respective, divulgarea sa este necesară pentru ca membrii parlamentului să înțeleagă motivul pentru care guvernul le cere să modifice legea care le este prezentată. Prin urmare, există un interes public care justifică divulgarea. Procesul democratic nu poate funcționa în mod corespunzător în cazul în care se solicită parlamentului să pună în aplicare avizele Comisiei cât timp acestea nu sunt divulgate.

— Având în vedere că legalitatea procedurii de notificare și, prin urmare caracterul executoriu al legii adoptate, pot depinde de textul avizului Comisiei, există un interes public superior care justifică divulgarea sa, în temeiul dreptului la securitate juridică.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea celui de al treilea considerent și a articolului 8 alineatul (4) din Directiva 98/34/CE⁽²⁾ prin refuzul accesului la avizul detaliat al Comisiei:

— Refuzul de a divulga avizul detaliat este incompatibil cu natura Directivei 98/34, care se întemeiază pe transparență; aceasta este situația în special atunci când statul membru în cauză nu a invocat clauza de confidențialitate în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din directivă.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) și a articolului 4 alineatele (5) și (6) din Regulamentul nr 1049/2001, prin refuzul accesului la avizul detaliat al Maltei:

— Refuzul de a acorda accesul la aviz nu se poate întemeia pe simplul fapt că Comisia intenționează să ia în considerare avizul detaliat al Maltei atunci când adoptă o decizie cu privire la procedura de încălcare în curs, sau că aceasta a adăugat respectivul aviz la dosarul acestei proceduri.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE prin refuzul accesului la avizul detaliat al Maltei:

— Comisia a refuzat inițial să se pronunțe cu privire la divulgarea avizului Maltei pentru motive care ar putea fi interpretate doar în sensul că decizia va depinde de aspectul dacă Comisia acceptă Hotărârea Curții în cauza T 402/12, Carl Schlyter/Comisia, potrivit căreia avizele detaliate sunt supuse divulgării, sau o respinge și, prin urmare, declară recurs împotriva acesteia. Cu toate acestea, Comisia nu a formulat un recurs împotriva acestei hotărâri și a refuzat divulgarea din motive care nu au nicio legătură cu aceasta pe care însăși Comisia ar fi trebuit să le fi considerat insuficiente, întrucât, în caz contrar, ar fi trebuit să emită o decizie negativă înainte ca termenul de introducere a recursului în cauza T-402/12 să fi expirat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207).

Acțiune introdusă la 1 septembrie 2015 – Almaz-Antey/Consiliul**(Cauza T-515/15)**

(2015/C 371/34)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Stumpf și A. Haak, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/971 a Consiliului din 22 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2015 L 157 p. 50), în măsura în care această decizie se aplică reclamantului,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că decizia adoptată de Consiliu ar fi încălcat principiul proporționalității.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul ar fi încălcat, fără justificare și în mod disproporționat, drepturile fundamentale ale reclamantului, respectiv dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu ar fi precizat motive adecvate sau suficiente pentru a justifica înscrierea reclamantului pe lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației din Ucraina.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu ar fi dovedit că reclamantul este implicat în destabilizarea Ucrainei sau că a avut vreo influență asupra reușitei punerii în aplicare a acordurilor de la Minsk.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că unul dintre criteriile de înscriere pe lista persoanelor care fac obiectul măsurii contestate este îndeplinit în ceea ce privește reclamantul.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că, în urma anulării Deciziei (PESC) 2015/971 a Consiliului, Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina este lipsit de temei juridic suficient, ceea ce înseamnă că înscrierea reclamantului în Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului, în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 826/2014 al Consiliului din 30 iulie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, nu va mai produce efecte.

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – NICO/Consiliul**(Cauza T-524/15)**

(2015/C 371/35)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Elveția) (reprezentanți: J. Grayston, P. Gjörtler, G. Pandey și D. Rovetta, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Consiliului, ca măsură de organizare a procedurii, să comunice versiunea integrală a anexei 1 la documentul 7228/14 EXT 1 din 23 ianuarie 2015 privind „NOTA la PUNCTUL I/A” a Secretariatului General al Consiliului către Comitetul Reprezentanților Permanenți, precum și orice alt document referitor la reclamantă;
- anularea deciziei Consiliului cuprinsă în scrisoarea din 26 iunie 2015, adresată avocaților reclamantei, privind lista persoanelor și a entităților desemnate în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012, precum și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽²⁾, astfel cum a fost pus în aplicare de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care prin decizia atacată se refuză retragerea reclamantei de pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, precum și pe încălcarea principiului bunei administrări
 - Reclamanta, în cadrul procedurii de reexaminare, a fost informată numai cu privire la faptul că o decizie negativă a fost deja adoptată împotriva sa de Consiliu. Nu i s-a acordat posibilitatea de a prezenta observații și de a-și exercita dreptul la apărare. În schimb, i s-a acordat doar un termen în care să trimită observații care, fără a fi luate în considerare înainte de adoptarea deciziei, nu vor fi examinate de Consiliu decât într-o procedură viitoare distinctă privind retragerea de pe listă în cadrul unei reexaminări administrative.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o motivare insuficientă
 - Decizia de reexaminare nu cuprinde o motivare adecvată care să permită reclamantei să înțeleagă de ce a fost respinsă cererea sa administrativă privind retragerea de pe listă.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea unor cerințe esențiale de procedură și de fond
- Consiliul s-a întemeiat în mod clar pe documente și pe elemente de probă referitoare la fazele precedente ale procedurii administrative pentru justificarea deciziei atacate
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea unor cerințe esențiale de procedură și de fond, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, precum și pe incompetența persoanei care a semnat decizia atacată
- Scrisoarea atacată a Consiliului din 26 iunie 2015 care cuprinde decizia de a nu retrage reclamanta de pe listă este afectată de vicii de formă. Astfel de vicii care afectează forma actului atacat determină și încălcări pe fond ale drepturilor reclamantei.

-
- ⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 195, p. 39).
- ⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul

(Cauza T-525/15)

(2015/C 371/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Elveția) (reprezentanți: J. Grayston, P. Gjörtler, G. Pandey și D. Rovetta, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/1008 a Consiliului din 25 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2015, L 161, p. 19), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului din 25 iunie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2015, L 161, p. 1), în măsura în care aceste acte includ reclamanta în categoria persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive;
- anularea deciziei Consiliului cuprinsă în scrisoarea din 26 iunie 2015, adresată avocaților reclamantei, privind reexaminarea listei persoanelor și a entităților desemnate în anexa II la Decizia 2010/413/PESC și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012, în măsura în care prin această decizie se refuză retragerea reclamantei de pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o motivare insuficientă

- Decizia din 26 iunie 2015 („decizia de reexaminare atacată”) a servit și ca scrisoare de notificare a Deciziei (PESC) 2015/1008 a Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului („acte atacate”), însă în scrisoare nu s-a oferit o motivare pentru adoptarea actelor atacate.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

- Deși este deținută de NIOC, reclamanta constituie o entitate juridică distinctă care este stabilită în Elveția și care își desfășoară activitatea în mod legal în calitate de societate de servicii locale cu o cifră de afaceri foarte limitată.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

- Prin faptul că a permis unui singur stat membru, neidentificat, să îi impună în fapt luarea unei decizii fără examinarea unor documente relevante sau a unor probe în sprijinul acesteia, Consiliul a introdus în mod unilateral o nouă procedură de luare a deciziilor, care nu are temei juridic la articolul 215 TFUE sau în altă parte în tratate. Acest mod de a proceda rupe echilibrul dintre competențele Consiliului de investigare și de luare a deciziilor și dreptul reclamantei la protecție jurisdicțională.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la proprietate

- Consiliul nu a motivat în mod substanțial restricțiile impuse reclamantei. Includerea pe listă a reclamantei, o societate elvețiană cu activități limitate în calitate de societate de servicii locale, nu poate contribui în niciun mod la apărarea păcii și a securității naționale, iar Consiliul nu poate prezenta nicio probă din care să rezulte contrariul.

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2015 – HK Intertrade/Consiliul**(Cauza T-526/15)**

(2015/C 371/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (reprezentanți: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey și D. Rovetta, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/1008 a Consiliului din 25 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2015 L 161, p. 19), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului din 25 iunie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care aceste acte includ reclamanta în categoria persoanelor și a entităților supuse măsurilor restrictive;

- anularea Deciziei Consiliului cuprinse în scrisoarea din 26 iunie 2015, adresată avocaților reclamantei, privind reexaminarea listei persoanelor și entităților desemnate în anexa II la Decizia 2010/413/PESC și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012, în măsura în care această decizie constituie un refuz de a elimina reclamanta din lista persoanelor și a entităților supuse măsurilor restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe motivarea insuficientă

- Decizia din 26 iunie 2015 („decizia de reexaminare atacată”) a îndeplinit și funcția de scrisoare de notificare pentru Decizia (PESC) 2015/1008 a Consiliului și pentru Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului („acte atacate”), dar în scrisoare nu se indică nicio motivare pentru adoptarea actelor atacate. În plus, motivarea furnizată de Consiliu nu îndeplinește cerințele definite de jurisprudență.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

- Deși este deținută de NIOC, reclamanta constituie o entitate juridică distinctă care are sediul la Hong Kong și își desfășoară activitatea pe piața, distinctă, din Asia, care este foarte departe de orice pretins control exercitat de NIOC asupra activităților reclamantei.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

- Prin autorizarea unui singur stat membru, neidentificat, pentru a-i impune în practică să ia o decizie fără a examina niciun document relevant sau element de probă în susținerea acesteia, Consiliul a introdus în mod unilateral o nouă procedură de luare a deciziilor, care nu are niciun temei juridic în articolul 215 TFUE sau în alt articol din tratate. Acest mod de a proceda afectează echilibrul dintre competențele de examinare și de decizie ale Consiliului și dreptul la o protecție jurisdicțională al reclamantei.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental de proprietate

- Consiliul nu a furnizat în mod substanțial motive pentru restricțiile impuse reclamantei. Înscrierea pe listă a reclamantei, o societate cu sediul în Hong Kong activă pe piața asiatică, nu poate în niciun mod să contribuie la menținerea păcii și a securității internaționale, iar Consiliul nu poate aduce nicio dovadă în sens contrar.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2015 – Intesa Sanpaolo/OAPI (START UP INITIATIVE)

(Cauza T-529/15)

(2015/C 371/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA [Torino (TO), Italia] (reprezentanți: P. Pozzi, F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „START UP INITIATIVE” – cererea de înregistrare nr. 13 011 838

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 29/06/2015 în cauza R 2777/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării și a neaplicării corecte a articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- constatarea încălcării articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2015 – LG Electronics/OAPI – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Cauza T-534/15)

(2015/C 371/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republica Coreea) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Viewty GT” – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 017 237

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 12 iunie 2015 în cauzele conexate R 1937/2014-2 și R 1564/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2015 – CBM/OAPI – ÎD Group (Fashion ID)

(Cauza T-535/15)

(2015/C 371/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Elveția) (reprezentanți: U. Lüken, J. Bärenfänger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ÎD Group (Roubaix, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Fashion ID” – cererea de înregistrare nr. 10 638 658.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 iulie 2015 în cauza R 2470/2014-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a menținut decizia diviziei de opoziție de respingere a cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 638 658 în ceea ce privește produsele și serviciile din clasele 9, 14, 18, 25 și 35 care au făcut obiectul opoziției;
- anularea deciziei corespunzătoare a diviziei de opoziție a OAPI din 28 iulie 2014 (cauza B 2 038 399) în măsura în care divizia de opoziție a admis opoziția prin care se urmărea respingerea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 638 658;
- respingerea opoziției formulate la 26 iunie 2012 împotriva cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 638 658 în totalitatea sa;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Divizia de opoziție și camera da recurs nu au ținut seama de jurisprudența constantă a Curții de Justiție potrivit căreia impresia globală produsă de un semn trebuie apreciată prin luarea în considerare a mărcii ca un tot, iar nu prin examinarea unor elemente distincte.

A acțiune introdusă la 15 septembrie 2015 – CBM/OAPI – ÎD Group (Fashion ID)

(Cauza T-536/15)

(2015/C 371/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Elveția) (reprezentanți: U. Lüken, J. Bärenfänger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ÎD Group (Roubaix, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Fashion ID” – cererea de înregistrare nr. 11 589 082.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 iulie 2015 în cauza R 2472/2014-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a menținut decizia diviziei de opoziție de respingere a cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 1 1 58 908 în ceea ce privește produsele și serviciile din clasele 16 și 41 care au făcut obiectul opoziției;
- anularea deciziei corespunzătoare a diviziei de opoziție a OAPI din 28 iulie 2014 (cauza B 2 197 401) în măsura în care divizia de opoziție a admis opoziția prin care se urmărea respingerea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 589 082;
- respingerea opoziției formulate la 7 iunie 2012 împotriva cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 589 082 în totalitatea sa;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Divizia de opoziție și camera da recurs nu au ținut seama de jurisprudența constantă a Curții de Justiție potrivit căreia impresia globală produsă de un semn trebuie apreciată prin luarea în considerare a mărcii ca un tot, iar nu prin examinarea unor elemente distincte.

Ațiune introdusă la 14 septembrie 2015 – Deutsche Post/OAPI – Verbis Alfa (InPost)

(Cauza T-537/15)

(2015/C 371/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentant: M. Viefhues și T. Heitmann, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Verbis Alfa sp. z o.o. (Cracovia, Polonia), EasyPack sp. z o.o. (Cracovia, Polonia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „InPost” – cererea de înregistrare nr. 11 049 558

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 iunie 2015 în cauza R 546/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care calea de atac formulată de reclamantă și referitoare la servicii identice a fost respinsă;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2015 – Regent University/OAPI – Regent's College (REGENT UNIVERSITY)

(Cauza T-538/15)

(2015/C 371/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Regent University (Virginia Beach, Statele Unite) (reprezentanți: D. Wilkinson, solicitor, și E. Himsworth, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Regent's College (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „REGENT UNIVERSITY” – marca comunitară nr. 4 711 594

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 iulie 2015 în cauza R 1859/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare camerei de recurs;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuielile efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs;
- obligarea reclamantei din procedura de declarare a nulității la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuielile efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs, în cazul în care reclamanta din procedura de declarare a nulității devine intervenient în prezenta procedură.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 53 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2015 – Pi-Design/OAPI – Nestlé (PRESSO)

(Cauza T-545/15)

(2015/C 371/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Pi-Design AG (Triengen, Elveția) (reprezentant: M. Apelt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „PRESSO” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1093 132

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 iulie 2015 în cauza R 428/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Recurs introdus la 16 septembrie 2015 de Fernando De Esteban Alonso împotriva Ordonanței din 15 iulie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-35/15, De Esteban Alonso/Comisia

(Cauza T-557/15 P)

(2015/C 371/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Franța) (reprezentant: C. Huglo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței F-35/15 din 15 iulie 2015 prin care președintele Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene a respins cererea sa introductivă;
- anularea Deciziei AIPN din data de 21 noiembrie 2014, primită la 3 decembrie 2014, de respingere a reclamației nr. R/865/14 formulate de recurent la 5 august 2014;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 17 242,51 euro, actualizată la suma de 24 242,51 euro la data introducerii recursului;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 3 000 de euro cu titlu de costuri nerecuperabile, precum și a tuturor cheltuielilor de judecată, sub rezerva modificării acestei sume.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o denegare de dreptate, întrucât Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a statuat pe cale de ordonanță, fără a permite un nou schimb de memorii sau organizarea unei ședințe publice.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, întrucât TFP a statuat pe cale de ordonanță, fără a permite un nou schimb de memorii sau organizarea unei ședințe publice.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât TFP a adăugat o nouă condiție la cele prevăzute pentru asistența instituțională la articolul 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2015 – Paglieri Sell System/OAPI (APOTEKE)

(Cauza T-563/15)

(2015/C 371/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Paglieri Sell System SpA (Pozzolo Formigaro, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi, F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „APOTEKE” – cererea de înregistrare nr. 13 014 691

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 23 iulie 2015 în cauza R 2428/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării și a aplicării eronate a articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară;
- constatarea încălcării articolului 75 din Regulamentul privind marca comunitară;
- anularea deciziei atacate și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - Încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - Încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2015 – Schönberger/
Curtea de Conturi**

(Cauza F-14/12 RENV)

**(Funcție publică — Funcționari — Trimitere spre judecare la Tribunal după anulare — Promovare —
Exercițiul de promovare 2011 — Refuzul promovării — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte
vădit nefondată)**

(2015/C 371/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: O. Mader, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezențanți: B. Schäfer și Í. Ní Riagáin Düro, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pârâtei de a nu-l promova pe reclamant în gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2011

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.
- 2) În cauzele F-14/12 și F-14/12 RENV, domnul Schönberger suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Curtea de Conturi a Uniunii Europene.
- 3) În cauza T-26/14 P, Curtea de Conturi a Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Schönberger.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 28 septembrie 2015 – Kriscak/Europol

(Cauza F-73/14) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Personalul Europol — Convenția Europol — Statutul personalului Europol — Anexa 1
la Statutul personalului Europol — Lista posturilor indicate cu litere aldine care nu pot fi ocupate decât de
o persoană recrutată de la serviciile competente în sensul articolului 2 alineatul (4) din Convenția
Europol — Posturi limitate — Decizia Europol — Posturi care nu pot fi ocupate decât de o persoană
recrutată de la autoritățile competente în sensul articolului 3 din Decizia Europol — Aplicarea RAA în
cazul agenților Europol — Neprelungirea unui contract de agent temporar încheiat pe perioadă
determinată — Refuzul de a acorda un contract de agent temporar pe perioadă nedeterminată — Acțiune
în anulare — Acțiune în despăgubire)**

(2015/C 371/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Christiana Kriscak (Haga, Țările de Jos) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Oficiul European de Poliție Europol (reprezentanți: D. Neumann, J. Arnould și C. Falmagne, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu prelungi contractul reclamantei și de reparare a prejudiciilor moral și material pe care pretinde că le-a suferit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca vădit nefondată.*
- 2) *Oficiul European de Poliție suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte o treime din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Kriscak.*
- 3) *Doamna Kriscak suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 380, 27.10.2014, p. 27.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2015 – Nunes/Curtea de Conturi

(Cauza F-54/15)

(Funcție publică — Agent contractual — Contestarea condițiilor de angajare — Reclamație tardivă — Nerespectarea procedurii precontencioase — Inadmisibilitate vădită)

(2015/C 371/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Carlos Nunes (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: M. Petit, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Uniunii Europene

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei adoptate de Curtea Europeană de Conturi în luna aprilie 2009 de modificare a tipului de contract și a remunerației reclamantului și cerere de adaptare a remunerației acestuia retroactiv, începând din luna aprilie 2009

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca fiind vădit inadmisibilă.*
 - 2) *Domnul Nunes suportă propriile cheltuieli de judecată.*
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO